

UCHWAŁA NR 194/2017

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 26 maja 2017 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1179

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 976 ze zm.) Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła

przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej kandydatury:

- Pana Jacka Błaszczyka – sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi,
- Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek – profesora nadzwyczajnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II,
- Pana Pawła Wilińskiego – profesora zwyczajnego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

UZASADNIENIE

I

Do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęły zgłoszenia Pana Jacka Błaszczyka, Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek i Pana Pawła Wilińskiego na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., pod poz. 1179.

II

Na posiedzeniu 12 maja 2017 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które przeanalizował i uznał za wystarczające, przeprowadził naradę i postanowił bezwzględną większością głosów rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej kandydatury Pana Jacka Błaszczyka, Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek i Pana Pawła Wilińskiego.

Przedstawiając powyższe stanowisko zespół kierował się dyspozycją art. 35 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że za rekomendowaniem kandydatury:

- Pana Jacka Błaszczyka przemawiają, oceniane łącznie: wieloletnie doświadczenie orzecznicze, w tym w ramach delegacji do Sądu Najwyższego, bardzo dobra ocena kwalifikacyjna, uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk prawnych, jednogłośnie pozytywna opinia Kolegium Sądu Apelacyjnego w Łodzi oraz poparcie Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego;

- Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek przemawiają, oceniane łącznie: wieloletnie doświadczenie w pracy naukowo-dydaktycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II, uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych, doświadczenie w pracy w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Biurze Studiów i Analiz Sądu Najwyższego, uzyskana ocena kwalifikacyjna, poparcie udzielone przez Radę Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II oraz poparcie Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego;

- Pana Pawła Wilińskiego przemawiają, oceniane łącznie: wieloletnie doświadczenie w pracy naukowo-dydaktycznej na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

uzyskanie stopnia profesora nauk prawnych, doświadczenie w pracy w Trybunale Konstytucyjnym (w tym jako wicedyrektor Zespołu Wstępnej Kontroli Skarg Konstytucyjnych i Wniosków), uzyskana ocena kwalifikacyjna, poparcie udzielone przez Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz poparcie Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego.

III

1. Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że kandydaci biorący udział w niniejszej procedurze konkursowej spełniają wymagania ustawowe określone w art. 22 § 1 i § 2 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1254 ze zm.). Przy podejmowaniu niniejszej uchwały Rada kierowała się kryteriami wyrażonymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i uwzględniła w szczególności uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacyjne, ich doświadczenie zawodowe, opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w Łodzi dotyczącą kandydatury Pana Jacka Błaszczyka, opinię Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II dotyczącą kandydatury Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek i opinię Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu dotyczącą kandydatury Pana Pawła Wilińskiego, a także ocenę Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa, dzieląc stanowisko zespołu członków postanowiła, że z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej zostaną przedstawione kandydatury Pana Jacka Błaszczyka, Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek i Pana Pawła Wilińskiego.

2. Pan **Jacek Błaszczyk** urodził się 4 września 1962 r. w Zgierzu. W 1986 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego z wynikiem dobrym. Po ukończeniu w latach 1986-1988 aplikacji sądowej etatowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Łodzi, we wrześniu 1988 r., złożył egzamin sędziowski z wynikiem dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 18 października 1988 r. został mianowany asesorem sądowym w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Łodzi. Z dniem 1 listopada 1988 r. podjął obowiązki w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, w którym orzekał w II Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 kwietnia

1990 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Zgierzu. Orzekał w II Wydziale Karnym tego Sądu, pełniąc w okresie od 1 maja 1997 r. do 14 stycznia 2000 r. funkcję Przewodniczącego Wydziału. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego z 14 maja 1999 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Przestępstwo nadużycia zaufania w polskim prawie karnym” uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości, został na okres od 15 stycznia 2000 r. do 14 stycznia 2001 r. delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Łodzi. Orzekał w pełnym wymiarze w V Wydziale Karnym Odwoławczym tego Sądu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 września 2000 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi, w którym orzekał w V Wydziale Karnym Odwoławczym. Z dniem 19 stycznia 2005 r. został przeniesiony do XI Wydziału Wizytacyjnego Sądu Okręgowego w Łodzi i powierzono mu pełnienie obowiązków wizytatora tego Sądu do spraw karnych. Funkcję tę pełnił do 30 września 2007 r. W latach 2005-2007 wielokrotnie orzekał, w ramach jednodniowych delegacji, w II Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego w Łodzi. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości, został na okres od 1 października 2007 r. do 30 września 2009 r. delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi, w którym orzekał w pełnym wymiarze w II Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 marca 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi. Orzekał w II Wydziale Karnym tego Sądu. Decyzjami Ministra Sprawiedliwości od 1 stycznia 2013 r. do 31 marca 2013 r., od 1 kwietnia 2014 r. do 30 czerwca 2014 r., od 1 stycznia 2015 r. do 31 marca 2015 r. oraz od 1 września 2016 r. do 30 listopada 2016 r. był delegowany do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym, w którym orzekał w Izbie Karnej. Od 2009 r. jest członkiem Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Łodzi”. Jest również autorem dwóch publikacji z zakresu prawa karnego oraz glosy do wyroku Sądu Najwyższego i glosy do wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Ponadto uczestniczył w szkoleniach zawodowych, w tym organizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Pan Jacek Błaszczyk uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez Pana Romana Sądeja – sędziego Sądu Najwyższego, z której wynika, że wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, którą z powodzeniem stosuje w praktyce, ma bardzo bogate doświadczenie orzecznicze oraz cechuje go poczucie obowiązku, pracowitość i dociekliwość a wszystkie te elementy potrafi w sposób uporządkowany i przekonujący stosować

i przedstawiać w pracy orzeczniczej. Wyróżnia go także wysoka kultura osobista i umiejętność współpracy. W konkluzji opiniujący stwierdził, że podziela zdecydowanie pozytywną opinię o Panu Jacku Błaszczyku wyrażoną przez sędziów Sądu Najwyższego orzekających z nim w Izbie Karnej i podkreślił, że jest to bardzo dobry kandydat na stanowisko sędziego tego Sądu.

3. Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek urodziła się 1 maja 1971 r. w Janowie Lubelskim. W 1995 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa Kanonicznego i Świeckiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z wynikiem bardzo dobrym. W latach 1995-1996 odbyła studia podyplomowe (LL.M.) w dziedzinie prawa Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego, zakończone uzyskaniem tytułu „Master of Laws” na Katolickim Uniwersytecie w Leuven w Belgii. Od października 1996 r. jest zatrudniona w Katedrze Postępowania Karnego Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, kolejno na stanowisku: asystenta (do stycznia 2002 r.), adiunkta (od lutego 2002 r. do września 2011 r.), starszego wykładowcy (od października 2011 r. do września 2013 r.), ponownie adiunkta (od października 2013 r. do września 2015 r.), zaś od 1 października 2015 r. profesora nadzwyczajnego pełniąc funkcję Kierownika Katedry Postępowania Karnego. Od 3 marca 1997 r. do 31 grudnia 2008 r. była zatrudniona, w wymiarze ½ etatu, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych kolejno: w Departamencie Prawno-Traktatowym na stanowiskach referendarza (od 3 marca 1997 r. do 2 marca 1998 r.) i eksperta (od 3 marca 1998 r. do 8 sierpnia 2002 r.), w Departamencie Prawnym na stanowisku II sekretarza (od 9 sierpnia 2002 r. do 30 września 2002 r.) i ponownie w Departamencie Prawno-Traktatowym na stanowisku II sekretarza (od 1 października 2002 r. do 31 grudnia 2008 r.), przy czym w okresie od 1 marca 2000 r. do 31 maja 2000 r. oraz od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2008 r. korzystała z urlopu bezpłatnego. W ramach Departamentu Prawno-Traktatowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych wykonywała obowiązki w zespole Pełnomocnika Ministra Spraw Zagranicznych do spraw reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, pełniąc od stycznia 2004 r. do czerwca 2004 r. funkcję jego Zastępcy. Uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z 15 stycznia 2002 r. na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Zasada równości stron w polskim procesie karnym w perspektywie prawnoporównawczej” uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Z dniem 1 czerwca 2004 r. została członkiem Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego (początkowo w wymiarze ½ etatu, a od marca 2008 r. w wymiarze pełnego etatu), w którym od 1 maja 2016 r. wykonuje obowiązki naczelnika działu prawa

karnego. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z dniem 2 grudnia 2009 r. została powołana na członka Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego na okres kadencji do 15 listopada 2013 r. Decyzją Ministra Spraw Zagranicznych z 6 grudnia 2012 r. została powołana w skład Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych na okres czterech lat. Uchwałą Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z 4 czerwca 2013 r., po przedstawieniu rozprawy habilitacyjnej pt. „Samodzielność jurysdykcyjna sądu karnego wobec kompetencji Trybunału Konstytucyjnego i trybunałów europejskich” uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – prawo karne. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z dniem 10 grudnia 2013 r. ponownie została powołana na członka Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego na okres kadencji do 17 listopada 2017 r. (w styczniu 2016 r. wszyscy członkowie Komisji zostali odwołani przez Prezesa Rady Ministrów). W latach 2014-2016 pełniła funkcję sędziego ad hoc Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Jest wykładowcą Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz Studiów Podyplomowych Prawa Karnego Materialnego i Procesowego prowadzonych na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Ponadto w grudniu 1996 r. odbyła staż w sekretariacie Europejskiej Komisji Praw Człowieka w Strasburgu. W latach 1996-1997 uczestniczyła w kilku kursach i szkoleniach z dziedziny międzynarodowej ochrony praw człowieka, w tym w zaawansowanym kursie Międzynarodowej Ochrony Praw Człowieka w Instytucie Praw Człowieka w Turku w Finlandii oraz w kursie praw człowieka organizowanym przez Instytut Europejski we Florencji. W latach 2002-2010 kilkakrotnie odbywała kwerendy naukowe w Instytucie Prawa Karnego Międzynarodowego i Porównawczego im. Maxa Plancka we Fryburgu Bryzgowijskim w Niemczech. Jest autorką licznych publikacji z zakresu prawa karnego procesowego, współpracy sądowej w sprawach karnych w Unii Europejskiej oraz standardów ochrony praw człowieka w postępowaniu karnym, w tym pięciu monografii (jedna napisana wspólnie z trzema innymi autorami), pięciu obszernych rozdziałów w różnych tomach „Systemu Prawa Karnego Procesowego” oraz trzynastu artykułów w czasopismach naukowych. Jest również członkiem: International Penal and Penitentiary Foundation z siedzibą w Szwajcarii, Wydziału Nauk Prawnych Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Towarzystwa Badawczego Prawa Europejskiego oraz Stowarzyszenia im. Prof. Zbigniewa Hołdy.

Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek uzyskała bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez Pana Dariusza Kalę – sędziego Sądu Najwyższego, z której

wynika, że posiada bardzo dużą wiedzę z zakresu prawa karnego i procesu karnego oraz ochrony praw człowieka i prawa Unii Europejskiej w segmencie karnym. Wiedza ta stanowi syntezę jej aktywności akademickiej oraz wieloletniej, szerokiej działalności w sferze związanej z tworzeniem i stosowaniem prawa, realizowanej w ramach zespołu Pełnomocnika Ministra Spraw Zagranicznych do spraw reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego oraz Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego. Kandydatka jest osobą o nieposzlakowanej opinii, cechuje ją obowiązkowość i umiejętność pracy kolegialnej. Potrafi jednoznacznie artykułować swoje zdanie i bronić go odpowiednią argumentacją, a przy tym nie zamyka się na racje innych osób, jeśli zostanie do nich przekonana w dyskursie prawniczym. Posiada także odpowiednie doświadczenie życiowe, niezbędne do prawidłowego wykonywania obowiązków w Sądzie Najwyższym, który wypowiada „ostatnie słowo” co do zgodności z prawem wydanego w procesie rozstrzygnięcia. W konkluzji opiniujący stwierdził, że Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek w najwyższym stopniu zasługuje na objęcie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

4. Pan Paweł Wiliński urodził się 30 lipca 1975 r. w Gostyninie. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z wynikiem bardzo dobrym. W 2000 r. podjął zatrudnienie w Trybunale Konstytucyjnym, w którym wykonywał obowiązki między innymi jako: radca, starszy radca, asystent sędziego Trybunału Konstytucyjnego Marka Safjana, radca orzecznictwa, główny specjalista orzecznictwa w Trybunale Konstytucyjnym, a od 15 grudnia 2010 r. Wicedyrektor Zespołu Wstępnej Kontroli Skarg Konstytucyjnych i Wniosków. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z 18 czerwca 2002 r. na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Instytucja świadka incognito w polskim procesie karnym” uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Od października 2002 r. jest zatrudniony w Katedrze Postępowania Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, kolejno na stanowisku: adiunkta (do sierpnia 2009 r.), profesora nadzwyczajnego (od września 2009 r. do marca 2016 r.) i aktualnie, od 1 kwietnia 2016 r. profesora zwyczajnego, ponadto od 1 października 2008 r. pełni funkcję Kierownika Katedry Postępowania Karnego. W ramach pracy na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu był także między innymi: wykładowcą na polsko-niemieckich studiach prawniczych na Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą, pełnomocnikiem Dziekana do spraw Promocji Wydziału Prawa i Administracji,

Przewodniczącym Wydziałowego Zespołu do spraw oceny jakości kształcenia oraz członkiem Komisji Dyscyplinarnej dla pracowników naukowych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji tego Uniwersytetu z 27 lutego 2007 r., po przedstawieniu rozprawy habilitacyjnej pt. „Zasada prawa do obrony w polskim procesie karnym” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z dniem 2 grudnia 2009 r. został powołany na członka Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego na okres kadencji do 15 listopada 2013 r. W latach 2012-2016 był członkiem Rady Naukowej Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z dniem 10 grudnia 2013 r. ponownie został powołany na członka Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego na okres kadencji do 17 listopada 2017 r. (w styczniu 2016 r. wszyscy członkowie Komisji zostali odwołani przez Prezesa Rady Ministrów). W latach 2010-2012 i 2015-2016 pełnił funkcję sędziego ad hoc Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 marca 2015 r. został mu nadany tytuł naukowy profesora nauk prawnych. Jest członkiem komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (kadencja 2017-2020, poprzednio był członkiem tego gremium w latach 2009-2012). Jest także wykładowcą Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, uczestnikiem wielu konferencji naukowych oraz prowadzi liczne szkolenia w tym dla sędziów, prokuratorów, funkcjonariuszy Policji, adwokatów, radców prawnych. Jest autorem (współautorem) lub redaktorem niemal dwustu publikacji naukowych z zakresu prawa karnego procesowego, prawa karnego międzynarodowego i prawa konstytucyjnego. Ponadto był między innymi uczestnikiem i koordynatorem projektów badawczych Komisji Europejskiej AGIS I-III, ekspertem British Council w Manchesterze w zakresie reformy systemu prokuratury w Republice Wietnamu oraz członkiem Zarządu Fundacji Uniwersyteckich Poradni Prawnych (2002-2016). Aktualnie jest między innymi: członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawa Karnego AIDP, w którym od 2007 r. pełni funkcję wiceprzewodniczącego sekcji polskiej, członkiem Rady Programowej Systemu Prawa Karnego Procesowego (wielotomowego wydawnictwa pod redakcją naukową prof. dr. hab. Piotra Hofmańskiego) i redaktorem tomu III tego opracowania „Zasady procesu karnego”, członkiem Kolegium Redakcyjnego „Palestry”, członkiem międzynarodowej rady naukowej włoskiego czasopisma „Archivio Penale”, członkiem Rady Programowej „Wrocław Review of Law, Administration and Economics”.

Pan Paweł Wiliński uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez Pana Dariusza Świeckiego – sędziego Sądu Najwyższego. Opiniujący podkreślił znaczący dorobek

naukowy kandydata, w tym związany z problematyką prawa konstytucyjnego i prawa międzynarodowego. Wyraził pogląd, że na jego podstawie można stwierdzić, że opiniowany w pracy naukowej wykazuje duże wyczucie praktyki, o czym świadczy tematyka i zawartość jego licznych publikacji naukowych. W jego ocenie kandydat potrafi łączyć rozważania teoretyczne z praktycznym ich wykorzystaniem w sferze stosowania prawa, a doświadczenie w tym zakresie zdobył w okresie zatrudnienia w Trybunale Konstytucyjnym oraz z racji orzekania w Europejskim Trybunale Praw Człowieka i pracy w Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego. W konkluzji opiniujący stwierdził, że Pan Paweł Wiliński wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, co stanowi jedno z podstawowych kryteriów wymaganych od kandydata do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego, wskazanych w art. 22 ustawy o Sądzie Najwyższym i w jego ocenie kandydatura ta zasługuje na pełne poparcie.

5. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Wszyscy uczestnicy niniejszej procedury nominacyjnej legitymują się bogatym doświadczeniem zawodowym oraz dorobkiem naukowym uprawniającym ich do ubiegania się o wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej. Pan Jacek Błaszczyk jest sędzią Sądu Apelacyjnego w Łodzi, orzekał w ramach delegacji w Sądzie Najwyższym i uzyskał przy tym stopień naukowy doktora nauk prawnych. Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek legitymuje się doświadczeniem w pracy na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II, w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz w Biurze Studiów i Analiz Sądu Najwyższego; uzyskała ponadto stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych. Pan Paweł Wiliński zaś, ma doświadczenie w pracy na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz w Trybunale Konstytucyjnym; uzyskał także stopień profesora nauk prawnych. Kwalifikacje zawodowe wszystkich kandydatów zostały wysoko ocenione w sporządzonych ocenach, których wnioski w pełni potwierdzają, że zasługują oni na powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

6. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinie Kolegium Sądu Apelacyjnego w Łodzi, Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II oraz Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, a także ocenę Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego.

Kolegium Sądu Apelacyjnego w Łodzi na posiedzeniu 29 grudnia 2016 r. jednogłośnie pozytywnie zaopiniowało kandydaturę Pana Jacka Błaszczyka.

Rada Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II 14 lutego 2017 r. jednomyślnie podjęła uchwałę wyrażającą poparcie dla kandydatury Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek.

Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 24 stycznia 2017 r. podjęła uchwałę wyrażającą poparcie dla kandydatury Pana Pawła Wilińskiego.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej 15 marca 2017 r. kandydaci otrzymali następującą liczbę głosów: Pan Jacek Błaszczyk 15 „za” z 63 punktami poparcia, 6 „przeciw” i 4 „wstrzymujące się”, Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek 23 „za” z 126 punktami poparcia, 1 „przeciw” i 1 „wstrzymujący się”, Pan Paweł Wiliński 22 „za” z 94 punktami poparcia, 2 „przeciw” i 1 „wstrzymujący się”.

Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego 24 kwietnia 2017 r. kandydaci otrzymali: Pan Jacek Błaszczyk 30 głosów „za”, 12 „przeciw” i 18 „wstrzymujących się”, Pani Małgorzata Marzena Wąsek-Wiaderek 54 głosy „za”, 2 „przeciw” i 4 „wstrzymujące się”, Pan Paweł Wiliński 53 głosy „za”, 4 „przeciw” i 3 „wstrzymujące się”.

7. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatur Pana Jacka Błaszczyka, Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek i Pana Pawła Wilińskiego zadecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności doświadczenie zawodowe kandydatów, wnioski płynące z ocen kwalifikacyjnych, wysoki poziom merytoryczny ich pracy zawodowej, dotychczasowy dorobek naukowy, a także zdecydowane poparcie organów właściwych do zaopiniowania ich kandydatur w miejscu aktualnego zatrudnienia oraz wysokie poparcie Zgromadzenia Sędziów Izby Karnej i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa wymienieni kandydaci spełniają ustawowe kryteria powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, dając gwarancję prawidłowego wykonywania związanych z tym obowiązków. Kandydaci prezentują bardzo wysokie kwalifikacje merytoryczne, co znajduje odzwierciedlenie w ocenach sporządzonych przez sędziów wizytatorów oraz w materiałach dokumentujących ich doświadczenie zawodowe i dorobek naukowy.

8. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 26 maja 2017 r. na kandydaturę:

- Pana Jacka Błaszczyka oddano 17 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”, w rezultacie czego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pani Małgorzaty Marzeny Wąsek-Wiaderek oddano 14 głosów „za”, 3 głosy „przeciw” i 3 głosy „wstrzymujące się”, w rezultacie czego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana Pawła Wilińskiego oddano 13 głosów „za”, 3 głosy „przeciw” i 4 głosy „wstrzymujące się”, w rezultacie czego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
SSN Dariusz Zawistowski

POUCZENIE

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, przy czym nie stosuje się art. 87¹ k.p.c. (art. 44 ust. 1–3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa; Dz. U. z 2016 r., poz. 976 ze zm.).